

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjunde årgången

20 oktober 2014

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2014/C 372/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2014/C 372/02	Mål C-150/14 P: Överklagande ingett den 31 mars 2014 av Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 29 januari 2014 i mål T-47/13, Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Christin Vieweg	2
2014/C 372/03	Mål C-339/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Nürnberg (Tyskland) den 14 juli 2014 – brottmål mot Andreas Wittmann	2
2014/C 372/04	Mål C-342/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 16 juli 2014 – X-Steuerberatungsgesellschaft mot Finanzamt Hannover-Nord	3
2014/C 372/05	Mål C-371/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgerichts Hamburg (Tyskland) den 1 augusti 2014 – APEX GmbH Internationale Spedition mot Hauptzollamt Hamburg-Stadt	3
2014/C 372/06	Mål C-375/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale de Frosinone (Italien) den 6 augusti 2014 – brottmål mot Laezza Rosaria	4

2014/C 372/07	Mål C-386/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative d'appel de Versailles (Frankrike) den 13 augusti 2014 – Groupe Steria SCA mot Ministère des finances et des comptes publics	4
2014/C 372/08	Mål C-388/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Köln (Tyskland) den 14 augusti 2014 – Timac Agro Deutschland GmbH mot Finanzamt Sankt Augustin	5
2014/C 372/09	Mål C-389/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio (Italien) den 18 augusti 2014 – Esso Italiana srl m.fl. mot Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE m.fl.	5
2014/C 372/10	Mål C-390/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cypern) den 18 augusti 2014 – Astinomikos Diefthindis Larnakas mot Masoud Mehrabipari	7
2014/C 372/11	Mål C-391/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio (Italien) den 18 augusti 2014 – Api Raffineria di Ancona SpA mot Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE m.fl.	7
2014/C 372/12	Mål C-392/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 18 augusti 2014 – Lucchini in Amministrazione straordinaria SpA mot Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE m.fl.	9
2014/C 372/13	Mål C-393/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 18 augusti 2014 – Dalmine SpA mot Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE m.fl.	10
2014/C 372/14	Mål C-394/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amstgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 18 augusti 2014 – Sandy Siewert mot Condor Flugdienst GmbH	11
2014/C 372/15	Mål C-395/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 19 augusti 2014 – Vodafone GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland	12

Tribunalen

2014/C 372/16	Mål T-471/11: Tribunalens dom av den 5 september 2014 – Éditions Odile Jacob mot kommissionen (Konkurrens — Koncentrationer — Förlagssektorn — Beslut varigenom en koncentration förklaras förenlig med den gemensamma marknaden under förutsättning att en del av tillgångarna säljs vidare — Beslut att godkänna förvärvaren av de avyttrade tillgångarna — Beslut som antagits efter tribunalens ogiltigförklaring av det ursprungliga beslutet i samma ärende — Berättigat intresse av att få saken prövad — Åsidosättande av artikel 266 FEUF — Åsidosättande av åtagandena enligt det villkorade beslutet om godkännande — Åtskillnad mellan villkor och ålägganden — Principen om förbud mot retroaktiv tillämpning — Bedömning av förvärvarens anbud — Förvärvarens oberoende ställning i förhållande till överlåtaren — Maktmissbruk — Motiveringsskyldighet)	13
2014/C 372/17	Mål T-516/11: Tribunalens dom av den 9 september 2014 – MasterCard m.fl. mot kommissionen (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar avseende en undersökning om kostnader och vinster för handlare vid godkännande av olika betalningsmetoder — Handlingar upprättade av tredjeman — Nekat tillgång till handlingar — Undantag avseende skyddet för kommissionens beslutsförfarande — Undantag avseende skyddet för tredje mans affärsintressen)	13
2014/C 372/18	Mål T-218/12: Tribunalens dom av den 10 september 2014 – Micrus Endovascular mot harmoniseringsbyrån – Laboratorios Delta (DELTA) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket DELTA — De äldre internationella och nationella figurmärkena DELTA PORTUGAL och firman LABORATORIOS DELTA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	14
2014/C 372/19	Mål T-461/12: Tribunalens dom av den 9 september 2014 – Hansestadt Lübeck mot kommissionen (Statligt stöd — Flygplatsavgifter — Lübecks flygplats — Beslut att inleda förfarandet i artikel 108.2 FEUF — Artikel 107.1 FEUF — Uppenbart oriktig bedömning — Artikel 10 i förordning (EG) nr 659/1999)	15

2014/C 372/20	Mål T-494/12: Tribunalens dom av den 9 september 2014 – Biscuits Poulton mot harmoniseringsbyrån – Banketbakkerij Merba (Biscuit) (Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning som föreställer en avbruten kaka — Registreringshinder — Särprägel saknas — Artiklarna 4, 6 och 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002)	16
2014/C 372/21	Mål T-199/13: Tribunalens dom av den 10 september 2014 – DTM Ricambi mot harmoniseringsbyrån – STAR (STAR) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket STAR — Det äldre internationella figurmärket STAR LODI — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009).	16
2014/C 372/22	Mål T-555/14: Talan väckt den 25 juli 2014 – Estland mot kommissionen	17
2014/C 372/23	Mål T-567/14: Talan väckt den 1 augusti 2014 – Group OOD mot harmoniseringsbyrån – Kosta Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)	18
2014/C 372/24	Mål T-585/14: Talan väckt den 4 augusti 2014 – Slovenien mot kommissionen	19
2014/C 372/25	Mål T-586/14: Talan väckt den 7 augusti 2014 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mot kommissionen	20
2014/C 372/26	Mål T-597/14: Talan väckt den 11 augusti 2014 – Cham och Bena Properties mot rådet	21
2014/C 372/27	Mål T-602/14: Talan väckt den 11 augusti 2014 – Bena Properties mot rådet.	22
2014/C 372/28	Mål T-615/14: Talan väckt den 14 augusti 2014 – Fútbol Club Barcelona mot harmoniseringsbyrån (Återgivning av en vapensköld)	22
2014/C 372/29	Mål T-165/14: Tribunalens beslut av den 3 september 2014 – ANKO mot kommissionen och REA	23

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2014/C 372/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 361, 13.10.2014

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 351, 6.10.2014

EUT C 339, 29.9.2014

EUT C 329, 22.9.2014

EUT C 315, 15.9.2014

EUT C 303, 8.9.2014

EUT C 292, 1.9.2014

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 31 mars 2014 av Goldsteig Käseereien Bayerwald GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 29 januari 2014 i mål T-47/13, Goldsteig Käseereien Bayerwald GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Christin Vieweg

(Mål C-150/14 P)

(2014/C 372/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Goldsteig Käseereien Bayerwald GmbH (ombud: S. Biagosch, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Christin Vieweg

Europeiska unionens domstol (nionde avdelningen) har genom beslut av den 4 september 2014 ogillat överklagandet och förpliktat klaganden att bära sina egna rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Nürnberg (Tyskland) den 14 juli 2014 – brottmål mot Andreas Wittmann

(Mål C-339/14)

(2014/C 372/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Nürnberg.

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Andreas Wittmann.

Övrig deltagare i rättegången: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Tolkningsfråga

Ska artikel 11.4 i Europaparlamentet och rådets direktiv 2006/126/EG⁽¹⁾ tolkas så, att det ska likställas med en återkallelse av körkort när en förarens körkort inte har återkallats enbart av den anledningen att denne inte innehar något körkort, eftersom detta redan tidigare har återkallats och det samtidigt föreskrivs att något nytt körkort inte får utfärdas till den aktuella personen under en bestämd tid?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (EUT L 403, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 16 juli 2014 – X-Steuerberatungsgesellschaft mot Finanzamt Hannover-Nord

(Mål C-342/14)

(2014/C 372/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X-Steuerberatungsgesellschaft

Motpart: Finanzamt Hannover-Nord

Tolkningsfrågor

1. Utgör artikel 5 i direktiv 2005/36/EG⁽¹⁾ hinder för en inskränkning av friheten att tillhandahålla tjänster om ett skatterådgivningsföretag som har bildats i enlighet med bestämmelserna i en medlemsstat upprättar en deklARATION i den medlemsstat där företaget är etablerat – där skatterådgivningsverksamheten inte är reglerad – för en tjänstemottagare i en annan medlemsstat och översänder denna deklARATION till skattemyndigheten, och det enligt nationella bestämmelser i den andra medlemsstaten krävs godkännande för att ett skatterådgivningsföretag ska ha rätt att tillhandahålla skattetjänster i kommersiellt syfte och att företaget ska stå under ansvarig ledning av skatterådgivare?
2. Kan ett skatterådgivningsföretag under de omständigheter som nämns i den första frågan åberopa artikel 16.1 och 16.2 i direktiv 2006/123/EG⁽²⁾, och detta oberoende av i vilken av de båda medlemsstaterna det tillhandahåller tjänsten?
3. Ska artikel 56 FEUF tolkas så, att den under de omständigheter som nämns i den första frågan utgör hinder för att genom bestämmelser som gäller i den medlemsstat där mottagaren av tjänsten är etablerad inskränka friheten att tillhandahålla tjänster, om skatterådgivningsföretaget inte är etablerat i samma medlemsstat som mottagaren av tjänsten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, s. 36).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgerichts Hamburg (Tyskland) den 1 augusti 2014 – APEX GmbH Internationale Spedition mot Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Mål C-371/14)

(2014/C 372/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: APEX GmbH Internationale Spedition

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Giltighetsfrågor

- 1) Är [förordning nr 260/2013] ⁽¹⁾ ogiltig av det skälet att den antidumpningstull som införts genom [förordning nr 1458/2007], ⁽²⁾ vars utvidgning förordnas, redan hade upphört att gälla vid tidpunkten för antagandet av förordning nr 260/2013?

Om den första frågan besvaras nekande:

- 2) Är förordning nr 260/2013 ogiltig av det skälet att det inte kan fastställas att den åtgärd som ålagts genom förordning nr 1458/2007 utgör ett kringgående i den mening som avses i artikel 13.1 i [förordning nr 1225/2009]?

⁽¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 260/2013 av den 18 mars 2013 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 1458/2007 på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten med ursprung i Folkrepubliken Kina till import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten avsända från Socialistiska republiken Vietnam oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Socialistiska republiken Vietnam eller inte (EUT L 82, s. 10).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1458/2007 av den 10 december 2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ej påfyllningsbara gasficktändare med tändsten med ursprung i Folkrepubliken Kina och avsända från eller med ursprung i Taiwan och på import av vissa påfyllningsbara ficktändare med tändsten med ursprung i Folkrepubliken Kina och avsända från eller med ursprung i Taiwan (EUT L 326, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale de Frosinone (Italien) den 6 augusti 2014 –
brottmål mot Laezza Rosaria**

(Mål C-375/14)

(2014/C 372/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale de Frosinone

Part i målet vid den nationella domstolen

Laezza Rosaria

Tolkningsfråga

Ska artikel 49 och följande artiklar samt artikel 56 och följande artiklar i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, mot bakgrund även av de principer som följer av domstolens dom av den 16 februari 2012 i mål C-72/10, tolkas så att de utgör hinder för att det i en nationell bestämmelse föreskrivs en skyldighet att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som utgör ett system för administration och upptagande av spelinsatser, i samband med att verksamheten upphör på grund av att koncessionstiden löper ut eller på grund av beslut om förverkande eller återkallande?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative d'appel de Versailles (Frankrike)
den 13 augusti 2014 – Groupe Steria SCA mot Ministère des finances et des comptes publics**

(Mål C-386/14)

(2014/C 372/07)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative d'appel de Versailles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Groupe Steria SCA

Motpart: Ministère des finances et des comptes publics

Tolkningsfrågor

Ska artikel 43 i EG fördraget, nu artikel 49 FEUF, om etableringsfrihet tolkas så, att den utgör hinder för att lagstiftningen om det franska systemet med skattemässig integrering ger ett integrerande moderbolag rätt till neutralisering av återförd andel av utgifter och kostnader som schablonberäknats till fem procent av nettobeloppet av utdelning som det uteslutande uppburit från bolag med hemvist i Frankrike vilka ingår i integreringen, medan sådan rätt nekas enligt denna lagstiftning för utdelning som moderbolaget erhåller från dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat vilken dock efter moderbolagets val hade kunnat användas för sådan neutralisering om dotterbolagen hade haft hemvist i Frankrike?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Köln (Tyskland) den 14 augusti 2014 –
Timac Agro Deutschland GmbH mot Finanzamt Sankt Augustin**

(Mål C-388/14)

(2014/C 372/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Timac Agro Deutschland GmbH

Motpart: Finanzamt Sankt Augustin

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 49 FEUF (artikel 43 EG) förstås så, att den utgör hinder för en bestämmelse som 52 § 3 inkomstskattelagen (Einkommensteuergesetz) (nedan kallad EStG), i den mån som skälet för återföringen av ett belopp, motsvarande förluster som uppkommit för ett utländskt driftställe för vilka avdrag redan har gjorts, är försäljningen av detta driftställe till ett annat aktiebolag, som ingår i samma koncern som säljaren, och inte är att erhålla vinst?
- 2) Ska artikel 49 FEUF (artikel 43 EG) förstås så, att den utgör hinder för en bestämmelse som artikel 23.1a DBA Tyskland/Österrike 2000, enligt vilken inkomster från Österrike inte ingår i beskattningsunderlaget för tysk skatt när nämnda inkomster får beskattas i Österrike, när förluster som uppkommit för ett österrikiskt driftställe tillhörande ett tyskt aktiebolag inte längre kan beaktas i Österrike eftersom driftstället sålts till ett österrikiskt aktiebolag, som ingår i samma koncern som det tyska aktiebolaget?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio
(Italien) den 18 augusti 2014 – Esso Italiana srl m.fl. mot Comitato nazionale per la gestione della
Direttiva 2003/87/CE m.fl.**

(Mål C-389/14)

(2014/C 372/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Esso Italiana srl, Eni SpA, Linde Gas Italia srl

Motparter: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del Protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Giltighetsfrågor

- 1) Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU⁽¹⁾ av den 5 september 2013 ogiltigt på grund av att den procentandel av utsläppen som hänger samman med förbränning av rökgaser – eller processgaser från stålindustrin – eller de utsläpp som hänger samman med den värme som produceras genom kraftvärme, inte beaktades i beslutet vid beräkningen av de utsläppsrätter som ska tilldelas gratis, vilket innebär att artikel 290 FEUF och artikel 10a.1, 10a.4 och 10a.5 i direktiv 2003/87/EG⁽²⁾ har åsidosatts, att gränserna för den delegering som skett genom direktivet har överskridits och att beslutet står i strid med direktivets mål (främjande av mer energieffektiv teknik och tryggnad av behoven av ekonomisk utveckling och sysselsättning)?
- 2) Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt mot bakgrund av artikel 6 FEU, på grund av att det strider mot artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och artikel 17 i nämnda konvention, genom att otillbörligen ha åsidosatt klagandebolagens berättigade förväntningar på att få behålla den egendom som består av det antal utsläppsrätter som preliminärt tilldelats och som dessa bolag är berättigade till på grundval av direktivets bestämmelser, vilket har medfört att de berövats den ekonomiska nytta som är förenad med denna egendom?
- 3) Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, med hänsyn till att beslutet strider mot artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, på grund av att beslutet saknar lämplig motivering?
- 4) Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, med hänsyn till att beslutet strider mot artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG och mot proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 FEU, och att det dessutom gjordes en bristfällig utredning och en oriktig bedömning i beslutet, med beaktande av att det vid beräkningen av det högsta antalet utsläppsrätter som ska tilldelas gratis (en uppgift som är relevant vid fastställandet av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn) inte togs någon hänsyn till följderna av de ändringar i tolkningen av begreppet förbränningsanläggning som har skett mellan den första (2005–2007) och den andra fasen (2008–2012) av genomförandet av direktiv 2003/87/EG?
- 5) Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, på grund av att artiklarna 10a.5 och 9a.2 i direktiv 2003/87/EG har åsidosatts och på grund av att det gjordes en bristfällig utredning och en oriktig bedömning, med beaktande av att beräkningen av det högsta antalet utsläppsrätter som ska tilldelas gratis (en uppgift som är relevant vid fastställandet av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn) gjordes på grundval av data som lämnats av medlemsstaterna och som sinsemellan är motstridiga på grund av att de grundar sig på olika tolkningar av artikel 9a.2 i direktiv 2003/87/EG?
- 6) Är slutligen Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, på grund av att förfarandereglererna i artiklarna 10a.1 och 23.3 i direktiv 2003/87/EG har åsidosatts?

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 5 september 2013 om nationella genomförandeåtgärder för övergångsutdelningen av gratis utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 240, s. 27)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 275, s. 32)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cypern) den 18 augusti 2014 – Astinomikos Diefthindis Larnakas mot Masoud Mehrabipari

(Mål C-390/14)

(2014/C 372/10)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Handläggande myndighet: Astinomikos Diefthindis Larnakas

Tilltalad: Masoud Mehrabipari

Tolkningsfrågor

- 1) Ska med beaktande av principen om lojalt samarbete, principen om ändamålsenlig verkan såvitt avser genomförandet av de mål som uppställs i direktiven, proportionalitetsprincipen och principen om lämpliga och rimliga påföljder, artiklarna 15 och 16 i direktiv 2008/115/EG⁽¹⁾ tolkas så att det är tillåtet att vidta straffrättsliga åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning som föregick införlivandet av nämnda direktiv (artikel 19.1 f och i) i lagen om utlänningar och invandring, kallad capo 105), gentemot en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet och med avseende på vilken man misslyckats med de avlägsnandeåtgärder som vidtagits och vilken hållits i förvar under en tidsperiod som överstiger 18 månader, av det skälet att denne inte innehar något pass och har underlåtit att samarbeta med myndigheterna i syfte att en sådan handling skulle utfärdas på dennes ambassad med hänvisning till risken för att han skulle förföljas av de iranska myndigheterna?
- 2) För det fall att den första frågan ska besvaras jakande, får sådana straffrättsliga åtgärder vidtas direkt efter det att den längsta tillåtna förvarsperioden på 18 månader i syfte att utvisning ska kunna genomföras har löpt ut, med den följd att tredjelandsmedborgaren som vistas olagligt i landet inte frigets utan, om rätten finner det nödvändigt på grund av risken för avvikande, hålls kvar i förvar under brottmålsförfarandet?
- 3) Vad avses med begreppet bristande samarbete från den berörda tredjelandsmedborgarens sida i artikel 15 [punkt 6 a] i direktiv 2008/115 och närmare bestämt kan det begreppet anses motsvara vad som föreskrivs i den nationella lagstiftningen (artikel 19.1 f och i) i lagen om utlänningar och invandring, kallad capo 105), enligt vilken straffrättsliga åtgärder vidtas vid underlåtelse att "förete sådana handlingar som direktören har begärt ska företes" och om någon "aktivt eller passivt motsätter sig eller hindrar en direktör i dennes tjänsteutövning" på grund av den berörda personens underlåtelse att förete sitt pass, samtidigt som det inte har visats att myndigheterna har vidtagit några åtgärder i förhållande till ursprungslandets myndigheter i syfte att avlägsnandet av tredjelandsmedborgaren ska kunna genomföras?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio (Italien) den 18 augusti 2014 – Api Raffineria di Ancona SpA mot Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE m.fl.

(Mål C-391/14)

(2014/C 372/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Api Raffineria di Ancona SpA

Motparter: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Giltighetsfrågor

- 1) Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU⁽¹⁾ av den 5 september 2013 ogiltigt på grund av att den procentandel av utsläppen som hänger samman med förbränning av rökgaser – eller processgaser från stålindustrin – eller de utsläpp som hänger samman med den värme som produceras genom kraftvärme, inte beaktades i beslutet vid beräkningen av de utsläppsätter som ska tilldelas gratis, vilket innebär att artikel 290 FEUF och artikel 10a.1, 10a.4 och 10a.5 i direktiv 2003/87/EG⁽²⁾ har åsidosatts, att gränserna för den delegering som skett genom direktivet har överskridits och att beslutet står i strid med direktivets mål (främjande av mer energieffektiv teknik och trygghet av behoven av ekonomisk utveckling och sysselsättning)?
- 2) Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt mot bakgrund av artikel 6 FEU, på grund av att det strider mot artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och artikel 17 i nämnda konvention, genom att otillbörligen ha åsidosatt klagandebolagens berättigade förväntningar på att få behålla den egendom som består av det antal utsläppsätter som preliminärt tilldelats och som dessa bolag är berättigade till på grundval av direktivets bestämmelser, vilket har medfört att de berövats den ekonomiska nytta som är förenad med denna egendom?
- 3) Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, med hänsyn till att beslutet strider mot artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, på grund av att beslutet saknar lämplig motivering?
- 4) Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, med hänsyn till att beslutet strider mot artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG och mot proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 FEU, och att det dessutom gjordes en bristfällig utredning och en oriktig bedömning i beslutet, med beaktande av att det vid beräkningen av det högsta antalet utsläppsätter som ska tilldelas gratis (en uppgift som är relevant vid fastställandet av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn) inte togs någon hänsyn till följderna av de ändringar i tolkningen av begreppet förbränningsanläggning som har skett mellan den första (2005–2007) och den andra fasen (2008–2012) av genomförandet av direktiv 2003/87/EG?
- 5) Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, på grund av att artiklarna 10a.5 och 9a.2 i direktiv 2003/87/EG har åsidosatts och på grund av att det gjordes en bristfällig utredning och en oriktig bedömning, med beaktande av att beräkningen av det högsta antalet utsläppsätter som ska tilldelas gratis (en uppgift som är relevant vid fastställandet av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn) gjordes på grundval av data som lämnats av medlemsstaterna och som sinsemellan är motstridiga på grund av att de grundar sig på olika tolkningar av artikel 9a.2 i direktiv 2003/87/EG?
- 6) Är slutligen Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, på grund av att förfarandereglerna i artiklarna 10a.1 och 23.3 i direktiv 2003/87/EG har åsidosatts?

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 5 september 2013 om nationella genomförandeåtgärder för övergångsutdelningen av gratis utsläppsätter för växthusgaser i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 240, s. 27)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 275, s. 32)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 18 augusti 2014 – Lucchini in Amministrazione straordinaria SpA mot Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE m.fl.

(Mål C-392/14)

(2014/C 372/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lucchini in Amministrazione straordinaria SpA

Motparter: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Giltighetsfrågor

1. Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU⁽¹⁾ av den 5 september 2013 ogiltigt på grund av att den procentandel av utsläppen som hänger samman med förbränning av rökgaser – eller processgaser från stålindustrin – eller de utsläpp som hänger samman med den värme som produceras genom kraftvärme, inte beaktades i beslutet vid beräkningen av de utsläppsrätter som ska tilldelas gratis, vilket innebär att artikel 290 FEUF och artikel 10a.1, 10a.4 och 10a.5 i direktiv 2003/87/EG⁽²⁾ har åsidosatts, att gränserna för den delegering som skett genom direktivet har överskridits och att beslutet står i strid med direktivets mål (främjande av mer energieffektiv teknik och trygghet av behoven av ekonomisk utveckling och sysselsättning)?
2. Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt mot bakgrund av artikel 6 FEU, på grund av att det strider mot artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och artikel 17 i nämnda konvention, genom att otillbörligen ha åsidosatt klagandebolagens berättigade förväntningar på att få behålla den egendom som består av det antal utsläppsrätter som preliminärt tilldelats och som dessa bolag är berättigade till på grundval av direktivets bestämmelser, vilket har medfört att de berövats den ekonomiska nytta som är förenad med denna egendom?
3. Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, med hänsyn till att beslutet strider mot artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, på grund av att beslutet saknar lämplig motivering?
4. Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, med hänsyn till att beslutet strider mot artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG och mot proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 FEU, och att det dessutom gjordes en bristfällig utredning och en oriktig bedömning i beslutet, med beaktande av att det vid beräkningen av det högsta antalet utsläppsrätter som ska tilldelas gratis (en uppgift som är relevant vid fastställandet av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn) inte togs någon hänsyn till följderna av de ändringar i tolkningen av begreppet förbränningsanläggning som har skett mellan den första (2005–2007) och den andra fasen (2008–2012) av genomförandet av direktiv 2003/87/EG?
5. Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, på grund av att artiklarna 10a.5 och 9a.2 i direktiv 2003/87/EG har åsidosatts och på grund av att det gjordes en bristfällig utredning och en oriktig bedömning, med beaktande av att beräkningen av det högsta antalet utsläppsrätter som ska tilldelas gratis (en uppgift som är relevant vid fastställandet av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn) gjordes på grundval av data som lämnats av medlemsstaterna och som sinsemellan är motstridiga på grund av att de grundar sig på olika tolkningar av artikel 9a.2 i direktiv 2003/87/EG?

6. Är slutligen Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, på grund av att förfarandereglererna i artiklarna 10a.1 och 23.3 i direktiv 2003/87/EG har åsidosatts?

- ⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 5 september 2013 om nationella genomförandeåtgärder för övergångsutdelningen av gratis utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 240, s. 27)
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 275, s. 32)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 18 augusti 2014 – Dalmine SpA mot Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE m.fl.

(Mål C-393/14)

(2014/C 372/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dalmine SpA

Motparter: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico

Giltighetsfrågor

1. Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU ⁽¹⁾ av den 5 september 2013 ogiltigt på grund av att den procentandel av utsläppen som hänger samman med förbränning av rökgaser – eller processgaser från stålindustrin – eller de utsläpp som hänger samman med den värme som produceras genom kraftvärme, inte beaktades i beslutet vid beräkningen av de utsläppsrätter som ska tilldelas gratis, vilket innebär att artikel 290 FEUF och artikel 10a.1, 10a.4 och 10a.5 i direktiv 2003/87/EG ⁽²⁾ har åsidosatts, att gränserna för den delegering som skett genom direktivet har överskridits och att beslutet står i strid med direktivets mål (främjande av mer energieffektiv teknik och trygghet av behoven av ekonomisk utveckling och sysselsättning)?
2. Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt mot bakgrund av artikel 6 FEU, på grund av att det strider mot artikel 1 i tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och artikel 17 i nämnda konvention, genom att otillbörligen ha åsidosatt klagandebolagens berättigade förväntningar på att få behålla den egendom som består av det antal utsläppsrätter som preliminärt tilldelats och som dessa bolag är berättigade till på grundval av direktivets bestämmelser, vilket har medfört att de berövats den ekonomiska nytta som är förenad med denna egendom?
3. Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, med hänsyn till att beslutet strider mot artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, på grund av att beslutet saknar lämplig motivering?
4. Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, med hänsyn till att beslutet strider mot artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG och mot proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 FEU, och att det dessutom gjordes en bristfällig utredning och en oriktig bedömning i beslutet, med beaktande av att det vid beräkningen av det högsta antalet utsläppsrätter som ska tilldelas gratis (en uppgift som är relevant vid fastställandet av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn) inte togs någon hänsyn till följderna av de ändringar i tolkningen av begreppet förbränningsanläggning som har skett mellan den första (2005–2007) och den andra fasen (2008–2012) av genomförandet av direktiv 2003/87/EG?

5. Är Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, på grund av att artiklarna 10a.5 och 9a.2 i direktiv 2003/87/EG har åsidosatts och på grund av att det gjordes en bristfällig utredning och en oriktig bedömning, med beaktande av att beräkningen av det högsta antalet utsläppsätter som ska tilldelas gratis (en uppgift som är relevant vid fastställandet av den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn) gjordes på grundval av data som lämnats av medlemsstaterna och som sinsemellan är motstridiga på grund av att de grundar sig på olika tolkningar av artikel 9a.2 i direktiv 2003/87/EG?
6. Är slutligen Europeiska kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 ogiltigt i den del där den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn fastställs, på grund av att förfarandereglererna i artiklarna 10a.1 och 23.3 i direktiv 2003/87/EG har åsidosatts?

-
- (¹) Kommissionens beslut av den 5 september 2013 om nationella genomförandeåtgärder för övergångsutdelningen av gratis utsläppsätter för växthusgaser i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 240, s. 27)
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 275, s. 32)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amstgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 18 augusti 2014 – Sandy Siewert mot Condor Flugdienst GmbH

(Mål C-394/14)

(2014/C 372/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amstgericht Rüsselsheim

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sandy Siewert

Motpart: Condor Flugdienst GmbH

Tolkningsfrågor

1. Måste de extraordinära omständigheterna, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 (¹), vara direkt hänförliga till den flygning till vilken biljett har bokats?
2. För det fall extraordinära omständigheter som inträffat under tidigare flygningar också är relevanta för en senare flygning, är det tillräckligt att de rimliga åtgärder som det lufttrafikföretag som utför flygningen ska vidta enligt artikel 5.3 i förordningen syftar till att förhindra extraordinära omständigheter eller måste de även syfta till att förhindra en längre försening?
3. Är ingripanden av utomstående som handlar under eget ansvar och på vilka uppgifter anförtrots vilka hör till driften av ett lufttrafikföretag, att anse som extraordinära omständigheter i den mening som avses i artikel 5.3 i förordningen?
4. Om fråga 3 besvaras jakande, har det då för bedömningen någon betydelse av vem (flygbolag, flygplatsoperatör och så vidare) den utomstående aktören anförtrots uppgifterna?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EGT L 46, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 19 augusti 2014 – Vodafone GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-395/14)

(2014/C 372/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vodafone GmbH

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster⁽¹⁾ (ramdirektiv) tolkas så, att en nationell regleringsmyndighet som ålagt en operatör med betydande inflytande på marknaden att tillhandahålla mobila termineringstjänster och som med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i nämnda direktivbestämmelse föreskrivit krav på godkännande för att ta ut avgifter för sådana tjänster är skyldig att upprepa förfarandet enligt artikel 7.3 i direktiv 2002/21/EG före varje godkännande av avgifter som uttas i ett enskilt fall?

⁽¹⁾ EUT L 108, s. 33.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 5 september 2014 – Éditions Odile Jacob mot kommissionen

(Mål T-471/11) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Koncentrationer — Förlagssektorn — Beslut varigenom en koncentration förklaras förenlig med den gemensamma marknaden under förutsättning att en del av tillgångarna säljs vidare — Beslut att godkänna förvärvaren av de avyttrade tillgångarna — Beslut som antagits efter tribunalens ogiltigförklaring av det ursprungliga beslutet i samma ärende — Berättigat intresse av att få saken prövad — Åsidosättande av artikel 266 FEUF — Åsidosättande av åtagandena enligt det villkorade beslutet om godkännande — Åtskillnad mellan villkor och ålägganden — Principen om förbud mot retroaktiv tillämpning — Bedömning av förvärvarens anbud — Förvärvarens oberoende ställning i förhållande till överlåtaren — Maktmissbruk — Motiveringsskyldighet)

(2014/C 372/16)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Éditions Odile Jacob SAS (Paris, Frankrike) (ombud: inledningsvis advokaterna O. Fréget, M. Struys och L. Eskenazi, därefter O. Fréget, L. Eskenazi och advokaten D. Béranger samt, slutligen, O. Fréget och L. Eskenazi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Giolito, O. Beynet och S. Noë)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Lagardère SCA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Winckler, F. de Bure, J.-B. Pinçon och L. Bary) och Wendel (Paris) (ombud: advokaterna M. Trabucchi, F. Gordon och A. Gosset-Grainville)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2011) 3503, av den 13 maj 2011, meddelat i ärende COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP som en följd av dom av den 13 september 2010, Éditions Odile Jacob/kommissionen (T-452/04, REU, EU:T:2010:385). Genom beslutet godkände kommissionen återigen Wendel Investissement som förvärvare av de tillgångar som överlätits till följd av åtagandena enligt kommissionens beslut av den 7 januari 2004 om godkännande av koncentrationen Lagardère/Natexis/VUP.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Éditions Odile Jacob SAS ska ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 305, 15.10.2011.

Tribunalens dom av den 9 september 2014 – MasterCard m.fl. mot kommissionen

(Mål T-516/11) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Handlingar avseende en undersökning om kostnader och vinster för handlare vid godkännande av olika betalningsmetoder — Handlingar upprättade av tredjeman — Nekad tillgång till handlingar — Undantag avseende skyddet för kommissionens beslutsförfarande — Undantag avseende skyddet för tredje mans affärsintressen)

(2014/C 372/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: MasterCard m.fl. (Wilmington, Delaware, Förenta staterna), MasterCard International, Inc. (New York, New York, Förenta staterna) och MasterCard Europe (Waterloo, Belgien) (ombud: inledningsvis B. Amory, V. Brophy och S. McInnes, därefter B. Amory och V. Brophy)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Clotuche-Duvieusart och V. Bottka)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 12 juli 2001 att inte bevilja sökandena tillgång till vissa handlingar som tredje man upprättat inom ramen för en av kommissionen upphandlad undersökning om kostnader och vinster för handlare vid godkännande av olika betalningsmetoder.

Domslut

1) Europeiska kommissionens beslut av den 12 juli 2011 att inte bevilja MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc. och MasterCard Europe tillgång till vissa handlingar upprättade av tredjeman om kostnader och vinster för handlare vid godkännande av olika betalningsmetoder ogiltigförklaras i den mån tillgång vägrats till handlingar avseende:

- kostnader och vinster för handlare vid godkännande av olika betalningsmetoder (ursprunglig rapport av den 2 juni 2009),
- kostnader och vinster för handlare vid godkännande av olika betalningsmetoder – del 1 i metodrapporten av den 28 september 2009 (omarbetad version där yttranden från intresserade parter och kommissionens generaldirektorat (GD) konkurrens införts),
- Resultatet från fördjupade intervjuer om kostnader för betalning: analyser av djupgående intervjuer gjorda i Ungern, Nederländerna och Förenade kungariket av den 15 januari 2010 (version tillhandahållen den 9 mars 2010),
- Förslag till frågeformulär på nätet av den 8 mars 2010,
- Resultaten och slutsatserna från genomförbarhetstestet på Internet: Förslag till rapport av den 24 maj 2010.

2) Kommissionen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 347, 26.11.2011.

Tribunalens dom av den 10 september 2014 – Micrus Endovascular mot harmoniseringsbyrån – Laboratorios Delta (DELTA)

(Mål T-218/12) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket DELTA — De äldre internationella och nationella figurmärkena DELTA PORTUGAL och firman LABORATORIOS DELTA — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2014/C 372/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Micrus Endovascular LLC (Wilmington, Delaware, Förenta staterna) (ombud: B. Brandreth, barrister)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Laboratórios Delta L^{da} (Queluz, Portugal) (ombud: advokaten J. Sena Mioludo)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 6 mars 2012 (ärende R 244/2011-2) om ett invändningsförfarande mellan Laboratórios Delta L^{da} och Micrus Endovascular Corp.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Micrus Endovascular LLC ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 217, 21.7.2012.

Tribunalens dom av den 9 september 2014 – Hansestadt Lübeck mot kommissionen

(Mål T-461/12) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Flygplatsavgifter — Lübecks flygplats — Beslut att inleda förfarandet i artikel 108.2 FEUF — Artikel 107.1 FEUF — Uppenbart oriktig bedömning — Artikel 10 i förordning (EG) nr 659/1999)

(2014/C 372/19)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hansestadt Lübeck (Tyskland) som trätt i stället för Flughafen Lübeck GmbH (ombud: advokaterna M. Núñez Müller, J. Dammann de Chaptó och T. Becker)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2012) 1012 final av den 22 februari 2012 om de statliga stöden SA.27585 och SA.31149 (2012/C) (f.d. NN/2012, f.d. CP 31/2009 och CP 162/2010) – Tyskland ogiltigförklaras i de delar som beslutet avser de år 2006 antagna föreskrifterna om flygplatsavgifter vid Lübecks flygplats (Tyskland).

Domslut

- 1) *Kommissionens beslut C(2012) 1012 final av den 22 februari 2012 om de statliga stöden SA.27585 och SA.31149 (2012/C) (f.d. NN/2012, f.d. CP 31/2009 och CP 162/2010) – Tyskland ogiltigförklaras i de delar som beslutet avser de år 2006 antagna föreskrifterna om flygplatsavgifter vid Lübecks flygplats.*
- 2) *Talan ogillas i övrigt.*
- 3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av Hansestadt Lübecks rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 379, 8.12.2012.

**Tribunalens dom av den 9 september 2014 – Biscuits Poult mot harmoniseringsbyrån –
Banketbakkerij Merba (Biscuit)**

(Mål T-494/12) ⁽¹⁾

**(Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning som
föreställer en avbruten kaka — Registreringshinder — Särprägel saknas — Artiklarna 4, 6 och 25.1 b i
förordning (EG) nr 6/2002)**

(2014/C 372/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Biscuits Poult SAS (Montauban, Frankrike) (ombud: advokaten C. Chapoullié)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Banketbakkerij Merba BV (Oosterhout, Nederländerna) (ombud: advokaten M. Abello)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades den 2 augusti 2012 av harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd (ärende R 914/2011-3), angående ett annulleringsförfarande mellan Banketbakkerij Merba BV och Biscuits Poult SAS.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Biscuits Poult SAS ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) och Banketbakkerij Merba BV.*

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2013.

**Tribunalens dom av den 10 september 2014 – DTM Ricambi mot harmoniseringsbyrån –
STAR (STAR)**

(Mål T-199/13) ⁽¹⁾

**(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som
gemenskapsvarumärke av figurmärket STAR — Det äldre internationella figurmärket STAR LODI —
Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)**

(2014/C 372/21)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: DTM Ricambi Srl (Bologna, Italien) (ombud: advokaterna V. Catelli och A. Loffredo)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: L. Rampini och P. Bullock)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Società trasporti automobilistici regionali SpA (STAR) (Lodi, Italien) (ombud: advokaten F. Caricato)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 24 januari 2013 (ärende R 0124/2012-1), i ett invändningsförfarande mellan Società trasporti automobilistici regionali SpA (STAR) och DTM Ricambi Srl.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *DTM Ricambi Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 156, 1.6.2013.

Talan väckt den 25 juli 2014 – Estland mot kommissionen**(Mål T-555/14)**

(2014/C 372/22)

Rättegångsspråk: estniska

Parter

Sökande: Eesti Vabariik (ombud: N. Grünberg)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut (C(2014)3271 final) av den 14 maj 2014 om att tillfälligt hålla inne löpande utbetalningar från Europeiska fiskerifondens (EFF) stödprogram avseende Estland för perioden 2007-2013 och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har tillämpat artikel 25.2 och artikel 89 i förordning nr 1198/2006 ⁽¹⁾ på ett felaktigt sätt.

Sökanden gör gällande att kommissionens tolkning av artikel 25, nämligen att investeringsstöd endast bör ges om det leder till att relevanta tekniska indikatorer för fartyget förbättras på ett sätt som går utöver vad som vore möjligt att uppnå om fartyget återställs i ursprungligt skick, inte har något stöd av artikelns ordalydelse, kontext eller syfte. Enligt lydelsen av artikel 25.2 finns det ett stort utrymme för skönsässig bedömning vad avser vilka investeringar som kan stödjas inom ramen för EFF. Eftersom sökanden har följt vad som föreskrivs i artikel 25.2, är det inte relevant att tillämpa artikel 89 eller att tillfälligt hålla inne löpande utbetalningar som avser programmets högst prioriterade område.

2. Andra grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 88 i förordning nr 1198/2006.

Sökanden hävdar att kommissionen inte har fattat beslutet om att tillfälligt hålla inne löpande utbetalningar inom en tidfrist på sex månader från meddelandet om att betalningsfristen avbrutits. Enligt sökanden har kommissionen härigenom åsidosatt artikel 88 i förordning nr 1198/2006 och underlåtit att ta hänsyn till sin egen handbok, vilken rör avbrott, tillfälligt upphörande och rättelse av betalningar.

3. Tredje grunden: Kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltning.

Sökanden gör gällande att kommissionen genom att anta det angripna beslutet har åsidosatt principen om god förvaltning, eftersom 1) kommissionen inte med omsorg prövat och beaktat samtliga omständigheter som sökanden anfört, 2) kommissionen inte kontrollerat huruvida de hypoteser som dess beslut bygger på har någon grund i verkligheten, 3) kommissionen automatiskt ansett att sökandens investeringar för att förbättra skicket på redan amorterade fartyg utgör kostnader för dagligt underhåll och 4) kommissionen felaktigt ansett att dessa investeringar inte bidragit till att de syften som anges i artikel 25.2 uppnås.

4. Fjärde grunden: Kommissionen har åsidosatt principen om berättigade förväntningar.

Sökanden gör gällande att kommissionen, trots dess tydliga och precisa förklaringar i en skrivelse som gav berättigade förväntningar på att utgifter för renovering/repairation av en motor kan omfattas av artikel 25.2 i förordning nr 1198/2006 om detta inte medför att fartygets fångstkapacitet ökar, senare beslutat att sådana utgifter inte medför att fartygets tekniska indikatorer förbättras, utan snarare bidrar till att fiskefartyg försätts eller bevaras i sitt ursprungliga skick, varför dessa investeringar inte kan beviljas stöd. Sökanden har gjort gällande att denne inte känner till denna regel och att den varken framgår av artikel 25 i förordning nr 1198/2006 eller av kommissionens skriftliga svar på en fråga från sökanden.

5. Femte grunden: Kommissionen har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen.

Sökanden anser att den omständigheten att kommissionen har fattat det slutliga beslutet att tillfälligt hålla inne löpande utbetalningar mer än tre år efter att betalningsfristen avbröts, vad avser ansökan om den första löpande utbetalningen, och således härigenom inte följt tidfristen på sex månader enligt artikel 88.1 i förordning nr 1198/2006, helt klart strider mot rättssäkerhetsprincipen. De personer som erhöll stöd från EFF kunde på intet sätt förutse att kommissionen skulle komma att inta denna attityd.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden (EUT L 223, 15.8.2006, s. 1).

Talan väckt den 1 augusti 2014 – Group OOD mot harmoniseringsbyrån – Kosta Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Mål T-567/14)

(2014/C 372/23)

Ansökan är avfattad på bulgariska

Parter

Sökande: Group OOD (Sofia, Bulgarien) (ombud: advokaterna Dragia Dragiev och Andrey Andreev)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Kosta Iliev, Sofia, Bulgarien (ombud: Patent- und Handelsmarkenbüro Zlatarevi)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 65.3 i förordning nr 207/2009 ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd meddelade den 2 juni 2014,
- förplikta harmoniseringsbyrån och, i förekommande fall, motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Kosta Iliev

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett figurmärke i färg innehållande ordelementet "GROUP Company TOURISM & TRAVEL" för varor och tjänster i klasserna 35, 39 och 43

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Group OOD

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Ett oregistrerat varumärke, vilket består i materiella rättigheter till ett kännetecken som innehåller ordelementet "Group company"

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 76.1 i förordning (EG) nr 207/2009 (överklagandenämnden gjorde fel då den på eget initiativ prövade innehållet i de bulgariska bestämmelserna),
- åsidosättande av artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (det gjordes inte någon fullständig och korrekt bedömning av den åberopade bevisningen),
- åsidosättande av artikel 8.4 i förordning (EG) nr 207/2009 (framlagd bevisning och åberopade rättsliga argument prövades inte utifrån de kriterier som föreskrivs i den bestämmelsen).

Talan väckt den 4 augusti 2014 – Slovenien mot kommissionen**(Mål T-585/14)**

(2014/C 372/24)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Republiken Slovenien (ombud: L. Bembič, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet BUDG/B/03MV D (2014) 1782918 i skrivelsen av den 2 juni 2014 från Europeiska kommissionen (Generaldirektoratet för budget), genom vilket sökanden dels hålls ansvarig för att unionens egna medel gått förlorade när socker har importerats utanför systemet med tullkvoter vid import utan angivande av de medel som hänförs till denna import, dels förpliktas att tillföra ett belopp till unionens budget som motsvarar de medel som, såvitt importlicensen använts fullt ut, gått förlorade, nämligen 1 257 000 euro, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Uppenbart oriktig bedömning

- Kommissionen angav, i den aktuella skrivelsen, felaktigt att förlusten av unionens egna medel beror på ett fel som importören begått i ansökan om importlicens, vilket inte korrigerats i vederbörlig ordning av de slovenska myndigheterna.
- Importören har emellertid korrigerat sin ansökan i rätt tid. Felet uppstod rent faktiskt när Republiken Sloveniens myndighet för jordbruksmarknaden och utveckling av jordbruket registrerade uppgifterna i systemet AMIS-Quota i samband med att ansökningarna om importlicenser ingavs till kommissionen. Felet beror således uteslutande på brister i systemet AMIS-Quota.

2. Andra grunden: Åsidosättande av reglerna för kommissionens beslutsförfarande

- Den aktuella skrivelsen är undertecknad av direktören för Generaldirektoratet för budget, trots att behörigheten när det gäller frågan om sökandens ekonomiska ansvar för att unionens egna medel gått förlorade, vilken behandlas i skrivelsen, tillkommer kommissionen som kollegialt organ.

3. Tredje grunden: Bristande motivering och felaktig rättslig grund
 - Kommissionen har lämnat en bristande motivering till beslutet om sökandens ekonomiska ansvar i den aktuella skrivelsen. Det har därmed inte varit möjligt att avgöra huruvida skrivelsen är lagenlig och överensstämmer med grundläggande rätt. Detta utgör ett åsidosättande av artikel 296 FEUF och kommissionens interna regelverk.
 - Kommissionen har inte heller angivit de riktiga rättsliga grunderna för sitt beslut att det i detta fall är fråga om en situation där unionens egna medel gått förlorade och att sökanden är ansvarig härför.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och rätten att yttra sig
 - Kommissionen upplyste inte sökanden om de faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för beslutet innan skrivelsen upprättades. Detta innebär att rätten till försvar och rätten att yttra sig har åsidosatts.
5. Femte grunden: Kommissionens bristande kontroll
 - Sökandens felaktiga behandling av ansökan om importlicenser är en följd av bristerna i det datoriserade elektroniska systemet AMIS-Quota, vilket införts av, och administreras av, kommissionen. Sökanden är således inte ansvarig för de fel som begåtts.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och förbudet mot obehörig vinst
 - Det har inte styrkts att unionens egna medel har gått förlorade och därmed får unionen en obehörig vinst om sökanden hålls ekonomiskt ansvarig för fel som begåtts under registreringen av uppgifter i kommissionens bristfälliga datorsystem.
 - Även rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts, eftersom det inte föreskrivs något förfarande för korrigerig av felet i ett sådant fall där det skulle kunna bli fråga om obehörig vinst.
 - Ett regelverk som inte ger möjlighet att korrigera administrativa fel som begåtts under förfarandet för beviljande av importlicenser, trots att ingen av intressenterna på marknaden skulle lida skada härav, och som föreskriver att konsekvensen av de fel som begåtts nödvändigtvis är att medlemsstaten åläggs ett ekonomiskt ansvar, strider även mot proportionalitetsprincipen.
 - Slutligen har kommissionen, genom att den inte avslutade förfarandet avseende fastställande av det ekonomiska ansvaret inom rimlig tid, även åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar.

Talan väckt den 7 augusti 2014 – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mot kommissionen

(Mål T-586/14)

(2014/C 372/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Folkrepubliken Kina) (ombud: advokaterna Y. Melin och V. Akritidis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 470/2014 av den 13 maj 2014 ⁽¹⁾ om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina, i den mån den är tillämplig på Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, samt

- förplikta kommissionen och eventuella intervenienter som tillåts stödja kommissionen i förfarandet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Den första grunden avser att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska och rättsliga omständigheterna när den fann att sökandens tillverkningskostnad och ekonomiska situation var föremål för en betydande snedvridning till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet, i strid med artikel 2.7 c tredje strecksatsen i grundförordningen.
2. Den andra grunden avser att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning och inte stödde sig på tillräcklig bevisning när den från sökandens exportpris drog av en förmedlingskommission motsvarande det pålägg sökanden fakturerades av ett närstående bolag i Hongkong, utan att utan att stödja sig på adekvat bevisning avseende huruvida detta närstående bolag verkligen verkade som en kommissionsbaserad agent, i strid med artikel 2.10 i) i grundförordningen.
3. Den tredje grunden avser att kommissionen inte beräknade sökandens exportpris på grundval av det pris som faktiskt betalades eller skulle betalas för varan när den såldes till unionen, och inte heller på det pris för vilket den exporterade varan första gången såldes vidare till en oberoende köpare inom unionen, i strid med artikel 2.8 och 2.9 i grundförordningen.
4. Den fjärde grunden avser att kommissionen inte lämnade ut uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som skulle göra det möjligt att förstå hur den beräknade sökandens dumpnings- och skademarginaler, i strid med artikel 20 i grundförordningen och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 470/2014 av den 13 maj 2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solfångarglas med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 142, s. 1)

Talan väckt den 11 augusti 2014 – Cham och Bena Properties mot rådet

(Mål T-597/14)

(2014/C 372/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Cham Holding Co. SA och Bena Properties Co. SA (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaterna E. Ruchat och C. Cornet d'Elzius)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla den, och
- följaktligen förplikta Europeiska unionen att till sökandena utge 43 000 000 euro som ersättnings för den skada sökandena har lidit genom att projektet "Yasmeen Rotana" avbröts, eller
- i andra hand utse en sakkunnig som fastställer omfattningen av den skada sökandena har lidit, samt
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder som huvudsakligen är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i målet T-592/14, Makhlouf mot rådet.

Talan väckt den 11 augusti 2014 – Bena Properties mot rådet**(Mål T-602/14)**

(2014/C 372/27)

Rättegångsspråk: *franska***Parter**

Sökande: Bena Properties Co. SA (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaterna E. Ruchat och C. Cornet d'Elzuis)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla den,
- ogiltigförklara beslut rådets beslut 2014/309/Gusp av den 28 maj 2014 och efterföljande rättsakter om genomförande av beslutet, i den mån de rör sökanden, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna@

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder som huvudsakligen är identiska med eller liknar de grunder som åberopats inom ramen för målet T-433/11, Makhlouf mot rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 290, s. 13.

Talan väckt den 14 augusti 2014 – Fútbol Club Barcelona mot harmoniseringsbyrån (Återgivning av en vapensköld)**(Mål T-615/14)**

(2014/C 372/28)

*Ansökan är avfattad på spanska***Parter**

Sökande: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten J. Carbonell Callicó)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ändra de beslut som meddelades av första överklagandenämnden den 23 maj 2014 och av granskaren den 23 maj 2013, med stöd av artikel 65.3 i förordning nr 207/2009, på grund av åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.3 i förordning nr 207/2009 genom att (i) det figurmärke som är föremål för ansökan nr 11 764 354 ansågs ha särskiljningsförmåga och det absoluta registreringshinder som återfinns i artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 därför inte var tillämpligt, samt att (ii) nämnda registreringsansökan offentliggjordes i syfte att så snart formaliteterna var avklarade kunna låta registrera varumärket,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 87.2 i förordning nr 207/2009.

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: Figurmärke som återger en vapensköld för varor och tjänster i klasserna 16, 25 och 41 – Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 11 764 354

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder:

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009
- Åsidosättande av artikel 7.3 i förordning nr 207/2009

Tribunalens beslut av den 3 september 2014 – ANKO mot kommissionen och REA

(Mål T-165/14) ⁽¹⁾

(2014/C 372/29)

Rättegångsspråk: grekiska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 175, 10.6.2014.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV